11. Munkin puheilla

Millum kertoi, että nämä olivat munkin asuintilat. Loisteliaan eteistilan jälkeen huoneisto muodostui varsin vaatimattomista työtiloista, olohuoneista ja makuuhuoneista. Palveluskuntaa oli kaksi munkkia ja asukkaina papin perhe.

Munkkipappi tulikin heti heitä vastaan ja tervehti alfalaiseen tapaan kätellen, ensin käteltiin ranteisiin asti ulottuvalla otteella, sitten pantiin peukalot vastakkain. Hän oli pukeutunut vaatimattomaan munkinpukuun, pää oli paljaana ja vyönä oli köysi. Hän vaikutti n. 60-vuotiaalta, parta oli siisti ja lyhyt, tukka tumma ja puolipitkä. Kasvot olivat uurteiset ja ahavoituneet, kuvastivat selkeää viisautta ja oikeamielisyyttä, pitkää elämänkokemusta ja monenlaisia koettelemuksia - Isabelin mielestä kun hänellä oli myöhemmin mahdollisuus puhua Pertin kanssa kahden kesken.

Papin nimi oli Zenko, ja hän kertoi saaneensa tämän asunnon valtiolta pitkän vaelluskauden ja avioitumisen jälkeen palkkioksi valtion hyväksi tekemistään tutkimusretkistä kaukaisiin maihin.

”Kerronko tietojani, vai haluatteko kysellä mieluummin?” Zenko aloitti.

”Haluamme tietää, kuinka uskontonne on saanut alkunsa, mitä tiedät eri uskonnoista täällä, ja mitä pidät oikeana” valisti Pertti.

”Siinä tapauksessa kerron kaikesta pitkästi ja minut voi keskeyttää milloin vain. Haluaisin olla vaatimaton, mutta totuus on, että tiedän paljon enemmän kuin temppelin ylipapit, ja olen se profeetta, jonka Jumala on kansallemme asettanut ilmoituksensaajaksi. Ylipapit kyllä tietävät tämän, mutteivät välttämättä usko sitä tai piittaa siitä. Millum kuitenkin tiesi tuoda teidät luokseni. Kuningas joskus kysyy minulta jotakin, mutta hän on myös riippuvainen ylipapeista, jotka kyllä ovat sillä tavoin hienoja, etteivät vainoa minua.”

Vieraat istuutuivat mukavasti tuoleihin, ja kaikenlaisen small talkin ja virvokkeiden jälkeen Zenko aloitti esityksensä. Hän aloitti nykyisestä tilasta ja kertoi, että nykyinen vallitseva uskonto oli rappeutunut muoto aikaisemmasta todesta uskonnosta, jolloin Karbidissa oli oikea korkeimman Jumalan uskonto. Rikastuttuaan ihmiset olivat vähitellen luopuneet oikeista asioista ja Jumala oli vetänyt pappeuden valtuuden pois kirkoilta, jotka eivät kuitenkaan halunneet tätä tunnustaa, vaan pitävät uskontoaan oikeana.

Pertti kertoi tähän väliin maapallon Egyptin historiasta, kuinka siellä oli ollut aivan samanlainen tilanne. Nykyään kaikki maan yhteiskunnat ovat varsin sekulaareja, ja useampikin kirkko väittää olevansa Jumalan tosi kirkko, kaikilla on täydellinen uskonnonvapaus demokraattisten voimien voitettua kolmen maailmansodan ja oikeistodiktatuurien mustan ajan jälkeen.

Zenko kuunteli tätä suurella mielenkiinnolla ja kertoi nyt pienestä Jumalan kansasta, jonka esi-isät olivat olleet nälänhätää paossa Karbidissa, ja kansa oli siellä kasvanut suureksi ja lopulta lähtenyt profeettansa Mussakin johdolla esi-isiensä maille paikallisen Jerusalemin, Pistinin tienoille. Mussakin kansan esi-isä Aburdi tuli paikallisen Babylonin luota Pistiniin, eli siellä paimentolaisena, ja hän

kävi Karbidissa oppimassa ja opettamassa mm tähtitiedettä. Silloinen tähtitiede oli hyvin lähellä sitä mitä matkalaiset ovat väittäneet, mutta tämä tieto on Karbidissa jo korruptoitunut ja kadonnut. Mussakin kansalla on Pistinissä oma pieni sinnikäs valtakuntansa, jonka Karbidi on yrittänyt valloittaa monta kertaa, mutta aina Jumala on ihmeellisesti tullut Pistinin avuksi, minkä Zenko on valmis tunnustamaan, mutta kuningas ei, eivätkä ylipapit.

Pristinin profeetoilla on ennustus, että parin tuhannen vuoden kuluttua tulee Jumalan lähettämä Pelastaja, Jumalan Poika, joka pelastaa kansansa ja koko tämän maailman.

”Tämä on hämmästyttävää!” innostui Isabella. ”Meillähän on Jeesus myös tullut samalla tavalla profeettojen ennustamana, tosin hän ei pelastanut koko maailmaa, vaan jätti vain kirkkonsa tänne, mutta on luvannut tulla uudestaan vapauttajana.”

Zenkonkin mielestä tämä oli ihmeellistä. Filosofeina hän ja Pertti rupesivat miettimään, että onko se sitten sama Jeesus vai toinen poika. Päädyttiin siihen, että on kolme mahdollisuutta: sama Jeesus, kaksoisveli, eri Jeesus. Tultiin siihen tulokseen, että varmaankin kaksoisveli tai eri Jeesus, koska olisi aika mahdotonta käydä kuolemassa ristillä kaikkialla universumin koetuspaikka maailmoissa. Karbidissa ei ehkä ristinkuoleman sovitusta silti tarvita, koska ei siellä ole ollut vedenpaisumustakaan eikä kielten sekoitusta. Kansa on kunnollisempaa kuin maapallolla.

”Onpa teillä lennokkaita ajatuksia, en voi muuta todeta” kommentoi Isabella.

Zenkon opista keskusteltiin sitten, ja kyllä se oli aivan samanlainen kuin israelilaisilla maapallolla 2000 v eKr. Jumala on luonut maailman – miten se nyt sitten ymmärretäänkin – hän on valinnut yhden kansa omaisuuskansakseen, profeettoja on monia ja monien kansojen keskuudessa, ihmisten on tehtävä parannus, uskottava Pelastajaan ja Pelastajan tuloon, mentävä kasteelle jne. Joskus Pelastajan tulon jälkeen tulee tuhatvuotinen valtakunta ja sen lopussa viimeinen tuomio ja uusi taivas ja uusi maa. Maapallolla tulee tuhatvuotinen valtakunta ja viimeinen tuomio jo paljon ennen kuin Alfa 1:llä on Pelastajaa edes nähty.

Tässä vaiheessa tuli sanansaattaja Zenkon luo ja kertoi kiihtyneenä, että oli puhjennut kapina ja viholliset olivat yllättäen ylittäneet rajan ja hyökkäilivät vaarallisesti, muukalaisten on palattava välittömästi palatsiin.

”Tästä tulee meille ongelma, miten suhtaudumme asiaan, meidän on heti kokoonnuttava” tuskaili Pertti. ”Lähdetään heti.”

Vierailijat esittivät kiitoksensa isännille ja lähtivät kiireesti. Matkalla Pertti ja Isabella analysoivat Zenkoa. Viisas Jumalan mies, paljon kokenut, hyvä aviomies ja perheenisä, rakkausavioliitossa, ei siinä paljon muuta ollut sanottavaa. Päättelyt tulivat hänen tiedoistaan ja suvereenista olemuksestaan sekä onnellisesta ilmeestään ja selvästä rehellisyydestään ja hurskaudestaan. Ihmisenä he eivät häneen ehtineet tämän paremmin tutustua.

12. Neuvottelu suhtautumisesta paikalliseen konfliktiin

Matkalaiset kokoontuivat yhteen palatsin huoneista ilman paikallisia. Tämä heille sallittiin ilman muuta.

Samuel aloitti pyytämällä tilannetiedoituksen. ”Mitä on tapahtunut?”

Hungilla oli eniten tietoa ja hän kertoi: ”Kapinalliset ovat kaikenlaisia tyytymättömiä useiden ylipappien ja pappien ja sotapäälliköiden johdolla. Konflikti on syntynyt meidän takiamme, he haluavat puolustaa isien perinteistä uskoa ja väittävät meitä saatanan lähettiläiksi, niin kuin kuningas ja ylipappi pelkäsivätkin. Kapina alkoi pääkaupungin sotilastukikohdassa ylipappien kiihoittamana. Kapinalliset saivat tukikohdan haltuunsa, mutta kuninkaalle uskolliset ehtivät pakenemaan palatsiin. Nyt taistelut ovat johtaneet rintamajakoon, jossa Bihar on kuninkaan hallussa ja naapurikaupunki Tribuli kapinallisilla. Muualla maassa on ollut levottomuuksia, mutta pääasiassa on julistettu puolueettomuus ja odotetaan kapinallisten ja kuninkaan välisen taistelun ratkaisua pääkaupunkiseudulla.

Rajoille hyökänneet Hedelit ovat sotainen, raaka kansa hisbisläisiin verrattuna, että loppujen lopuksi kummassakaan tapauksessa ei ole vaikea nähdä kummalle puolelle pitäisi asettua, vaikka on tietysti mietittävä onko oikein ottaa mitään kantaa ja puuttua asioihin. edeleillä on ollut huomattavaa menestystä juuri Hisbiksen hajaannuksen takia. epäillään, että kapinallisilla olisi salajuonia hedelien kanssa.”

Samuel käski yhden miehistön heti matkaamaan hakemaan yhden aluksen, ja he lähtivät muut kaikki heti kuninkaan puheille, koska aikaa ei ollut hukattavissa ja päätettiin toimia tilanteen mukaan. Kuningas otti heidät heti vastaan ja kertoi tilanteesta. Kapina olisi nopeasti kukistettava, että Hedelien hyökkäys saataisiin pysäytettyä. Hän sanoi tietävänsä matkalaisten aseista, ja toivoi apua.

13. Taistelu kapinallisten kanssa

Pertti ja Isabella saapuivat lentävällä lautasellaan. He olivat matkalla jo kuvanneet kapinallisten asemat. Kuningas perusti komentokeskuksen kukkulalle lähelle rintamalinjaa. Hän piirsi Pertin kartalle joukkojensa asemat vihollisasemien eteen. Sotapäällikköjensä kanssa hän teki taistelusuunnitelman, ja lähetit lähtivät ratsain nopeasti viemään käskyjä. Hän pyysi matkalaisilta, että jos jossain tulee tiukat paikat, lentäjät voisivat puuttua asioihin.

Kuninkaan joukot hyökkäsivät raivoisasti vihollisasemien keskustaan sotavaunuilla. Siihen tuli heti murto ja perässä tullut jalkaväki lähti vyöryttämään

rintamaa kumpaankin suuntaan. Sivustoilla sidottiin kaikki joukot taisteluun, niin että ne eivät päässeet tukemaan keskustaa.

Taistelu kesti puolen päivää, mutta sen lopputuloksesta ei ollut hetkeäkään epäselvyyttä. Matkalaiset huokaisivat tyytyväisinä, kun heidän ei enempää tarvinnut puuttua asiaan.

Jälkiselvittelystä tuli kuitenkin mielenkiintoinen. Kapinallisten johtajat tuotiin kuninkaan eteen. Siinä oli ylipappeja ja korkeita upseereita. Kuningas kuulusteli heitä yksitellen, mutta ensin hän lähetti sotajoukkojensa pääosan rajalle hedeleitä vastaan. Sinne lähtivät myös Pertti ja Isabella aluksellaan. Ensimmäisenä kuultiin korkea-arvoisinta ylipappia. Hänen nimensä oli Ban Zumik. Hän oli hienosti pukeutunut, ei taisteluissa rähjääntynyt. Ylpeä, kopea yläluokkainen ilmestys, ei tuntunut häpeävän eikä katuvan, kulki pää pystyssä eikä nöyränä rautaisista kahleistaan huolimatta.

”Miksi ryhdyitte kapinaan?” kysyi kuningas ensimmäiseksi. ”Puhukaa aivan rauhallisesti ja niin pitkään kuin haluatte. Meidän on tosiaan saatava tarkkaan tietoomme tämän kapinan syyt.” Kuninkaan mukana oli matkalaisia, visiirejä, yliappeja ja sotapäälliköitä. Vartijoita oli tietysti myös. Muut vangit oli viety muualle.

”Kunnioitettu kuningas, maassamme on ollut paljon epäkohtia, joista ette valitettavasti ole ollut tietoinen, tai ainakaan ette ole niistä välittäneet. Ja kun nuo muukalaiset tulivat esittämään saatanallisia väitteitään, kärsivällisyytemme oli lopussa, tulimme siihen tulokseen tietyissä piireissä, että te ette kykene johtamaan maatamme tässä kriisitilanteessa, kun vielä vihollinenkin hyökkäsi rajalla.” aloitti Zumik, hieman jo itsevarmuuttaan menettäneenä tämän arvovaltaisen joukon edessä.

”Haluaisin tietysti tietää, mitä nuo tietyt piirit olivat, ja vakavampi asia on, että teitä on syytetty myös vehkeilystä hedelien kanssa. Ja tietysti haluan tietää, miksi Telluksen lähettiläät olisivat saatanallisia.”

”Tässähän me nyt olemme vankeina ja taistelussa kuolleina, on helppo selvittää keitä me olemme. Minä neuvottelin alaisteni kanssa tukikohdassa sotilaiden kanssa moneen otteeseen, ja aloitimme kapinan kun se tuntui mahdolliselta. Hedelien kanssa neuvotteluista ei minulla ole tietoa, jos sellaista on tapahtunut, siihen on syyllistynyt vain jokin pieni osa meistä, ja ehkä teistäkin, pyydän huomauttaa. Muukalaisten oppihan on selvästi meidän uskontomme vastainen, he varmaan yrittävät saada täällä hallitusvallan tai jotain muuta ikävää. Hajaannuksenhan he ovat nyt jo aiheuttaneet. Mehän tiedämme, että auringot nousevat aamulla idästä ja laskevat illalla länteen, eivätkä ne nouse aamulla, elleivät kuningas ja papit rukoile ja pyydä sitä, ja uhraa kaikkien sääntöjen mukaan. Maa on litteä ja taivaankansi on puoliympyrä sen yllä. Tähdet ovat lamppuja tai reikiä taivaankannella. Näin on aina uskottu, ja näin on, muukalaisten käsitykset ovat aivan hulluja, terveen järjen ja uskontomme vastaisia.” puolusteli ylipappi.

”Sallikaa minun nauraa tähtitieteellisille käsityksillenne! Totuus on, ettemme ole tienneet, miten nämä asiat ovat, perinnäistietomme sanovat toista ja muukalaiset toista. Ja myös Hispiksen muinaisilla asukkailla oli erilaisia käsityksiä. Eikö olisi

parasta säilyttää avoin mieli näissä asioissa eikä sen takia ainakaan ryhtyä niin vakavaan asiaan kuin kapinaan? Ajatelkaa mikä kärsimys ja verenhukka nyt saatiin aikaiseksi.”

Zumik painoi hiukan päätään, eikä osannut sanoa mitään. Hänet vietiin tarkempaan kuulusteluun ja paikalle haettiin korkein kapinallisupseeri.